SĂ VORBIM DESPRE...

MODELUL DE SPORTIV

Prof. univ. dr. MIHAI EPURAN
Prorector al Institutului de educație fizică și sport

Societatea noastră românească parcurge astăzi o etapă de elan entuziast închinat mărețului efort colectiv de dezvoltare multilaterală a socialismului. Fiecare cetățean al patriei simte din plin răspunderea pe care o are în această acțiune, răspundere care crește pe măsură ce se convinge tot mai mult de necesitatea și însemnătatea acestui efort.

Sportului, ca activitate socială cu profunde și multilaterale ecouri asupra structurii personalității umane, i se dezvăluie — în lumina ultimelor documente de partid care ridică pe o treaptă superioară demnitatea și destinul cetățeanului român — valențe noi cu profunde semnificații umane.

Făurirea personalității sportivului nu apare ca un scop în sine, urmărind în principal și, uneori, exclusiv performanța din terenul de joc. Acțiunea pedagogică, artă și știință în același timp, urmărește formarea omului ca factor de progres social, ca participant activ și conștient la construcția socialismului și la propria sa desăvîrșire.

Meditînd la aceste cîteva aspecte puse în evidență în dezbaterile asupra problemelor activității politico-ideologice și cultural-educative, asupra ridicării nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, ne punem firesc întrebarea : care este modelul de sportiv pe care trebuie să-l realizeze societatea noastră contemporană și în special colectivitatea atît de diversificată a mișcării de educație fizică și sport ?

Există sportivi model ? Fiecare dintre pasionații acestei activități cunoaște numeroși sportivi, din generațiile mai vechi sau mai noi, care au cinstit atît **titlul sportiv** cît și **calitatea de om, de cetățean** ; numeroși sînt sportivii care au luptat cu abnegație pe teren pentru gloria culorilor patriei și în atelier, pe șantier, la masa de proiectare sau la catedră pentru făurirea unei societăți în continuă și multilaterală dezvoltare. Iată dar că este nevoie să recurgem la fantezie : modelele sînt printre noi, alături de noi. Le dorim multiplicate atît de mult, încît să cuprindă întreaga colectivitate sportivă.

Calitățile lor ? În primul rînd trebuie să subliniem că nu este vorba de însușiri extraordinare, ci în mod deosebit de însușiri caracteristice **omului activ și integrat organic colectivității** de muncă socialistă

Omenirea a creat, încă de mai bine de două mii de ani, imaginea omului armonios dezvoltat, ca un ideal către care trebuie să tindă. Numai orînduirea noastră reușește să creeze acele condiții economice și culturale care să permită deplin realizarea acestui ideal. Sportivul model al zilelor noastre este, sau trebuie să fie, un om înzestrat nu numai cu calități fizice, ci și cu cunoștințe dintr-un domeniu al științei și culturii, precum și cu trăsături moral-cetățenești de tip socialist.

Modelul poate fi creat ! Munca educativă urmărește tocmai această modelare, realizarea omului în conformitate cu un **ideal** care aparține orînduirii noastre și cerințelor dezvoltării societății noastre.

Direcțiile educației sînt numeroase, pentru că ea

— trebuie să fie **multilaterală** în adevăratul sens al cuvîntului (fizică, intelectuală, profesională, morală, estetică, cetățenească — dacă vrem să ne exprimăm în termeni didactici) ;

— să fie **stimulativă** pentru **a determina tendințele de autoeducare** la fiecare sportiv ;

— să fie **permanentă** ca și permanența activității acestuia în diferitele etape ale vieții ;

— să fie **colectivă**, pentru că servește colectivitatea ;

— să fie **exigentă** și **umanistă**, pentru a forma conștiința datoriei sociale.

Conținutul educației privește **calitățile modelului** și în special nivelul acelor forțe interne subiective care determină **atitudinile fundamentale** ale sportivului față de munca profesională, învățătură ca și activitatea sportivă (obiectivitate în disciplină, răspundere, execuție exemplară și de calitate, dorința de perfecțiune și spirit inovator), față de colectivitatea de lucru și societatea noastră socialistă (sentimentul prieteniei, colaborării, într-ajutorării, dragostea pentru renumele întreprinderii, școlii, clubului, patriotismul fierbinte), ca și atitudinea față de sine (raportarea propriei persoane la alții și înțelegerea rolului și locului în colectivitate, demnitate, modestie, spirit autocritic, ținută și limbaj civilizat, dorință de autoperfecționare) etc.

Factorii educativi, numeroși și complecși determină în măsura cea mai mare structura personalității prezente și viitoare a sportivului. Lor le-am putea adresa astfel de îndemnuri:

Părinți, educați la copiii voștri, alături de dragostea pentru sport, și tendința spre afirmare personală, dragostea pentru învățătură, pentru munca productivă — adevărata temelie a afirmării sociale, mai presus de realizarea temporară din terenul de sport !

Profesori — adepți sau nonsimpatizanți ai sportului — stimulați talentele sportive ale elevilor dezvoltîndu-le în același timp simțul răspunderii pentru pregătirea școlară și profesională, canalizînd și în direcția aceasta tendințele lor spre performanțe !

Colegi de școală, de muncă sau sport, considerați-vă răspunzători solidari de comportarea fiecărui component al grupului ; ajutați-l, criticîndu-l, fiind convinși că influența pozitivă interindividuală la vîrstă și rol egal poate avea influențe favorabile hotărîtoare !

Spectatori și suporteri, nu considerați sportivii și „vedetele" ca oameni care vă satisfac dorințele de spectacol sau ambițiile de suporteri ; priviți-i pe sportivi ca pe niște virtuoși ai gestului motric, cereți-le măiestrie și comportare civilizată ; comportați-vă corect și nu încurajați abaterile unor sportivi, care au poate scuza de a fi prea tineri și insuficient educați !

Conducători de cluburi și secții, nu considerați că victoriile „cu orice preț" și munca educativă „concesivă" ridică piedestalul prestigiului ! Exigența și corectitudinea, înțelegerea și îndrumarea pedagogică constituie atît baza muncii educative, cît și garanția unor succese stabile ale colectivului unitar.

Ziariști și crainici, continuați să convingeți masele că sportul este un mijloc însemnat al desăvîrșirii ființei umane, că în condițiile noastre este un completiv al educației cetățenești ; influențați publicul educîndu-i bucul gust, instruindu-l ; difuzați știința sportului în rîndul jucătorilor și spectatorilor !

Antrenori, fiți „modele" și nu uitați că un model „rău" influențează mai mult decît multe modele „bune". Nu dați prilejul de a fi discutați în legătură cu discordanța dintre ceea ce spuneți și ceea ce faceți. Nu uitați că **un antrenor** modelează zeci, poate **sute de jucători**, ceea ce amplifică însutit răspunderea socială a muncii pedagogice. Iubiți-i și înțelegeți-i cu exigență și tact pe fiecare dintre ei, formînd cetățeni de nădejde. Fiți optimiști și căutați permanent progresul în tot ceea ce întreprindeți !

Întreaga activitate educativă despre care am schițat aici doar cîteva aspecte este, în același timp, stimulare și frînare, îndemn, sfat, convingere și dispoziție, recompensă și sancțiune, meditație și acțiune, exercițiu și obișnuință, învățare și restructurare. Rezultatul este comportarea sportivului privită integral, global, ca totalitate de idei, atitudini și acțiuni, în unitate deplină cu idealul societății noastre în plină și multilaterală afirmare.

MARE INTERES PENTRU ANCHETA NOASTRĂ DE SFÎRȘIT DE AN

CINE VA PRIMI „TROFEUL FOTBAL '71" ?

În numărul trecut, am inaugurat cea de-a șasea ediție a tradiționalei noastre anchete pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului. La fel ca în anii trecuți, lansarea amplei consultări pentru desemnarea cîștigătorului **„Trofeului Fotbal '71"** a fost primită cu mare interes de iubitorii fotbalului. Dornici să-și aducă contribuția la succesul anchetei, cititorii revistei noastre s-au grăbit să ne trimită, chiar din primele zile, cupoanele de participare completate cu grijă.

Pe birourile redacției, scrisorile cuprinzînd mențiunea **„Pentru anchetă"** poposesc zilnic, în număr mare. Operațiunile de înregistrare și triere a cupoanelor au și început. Cu acest prilej, reamintim că **în afară de voturile cititorilor** vor mai contribui la desemnarea celui mai bun fotbalist român în anul 1971, încă trei criterii și anume : **media notelor obținute în returul campionatului trecut și în turul celui actual** (este vorba, ținem să precizăm, de notele apărute în revista noastră), **opinia antrenorilor principali ai celor 16 echipe divizionare A, precum și opinia ziariștilor sportivi, a comentatorilor de radio și televiziune.** Toate aceste patru criterii vor duce la fixarea unui clasament general final, pe care-l vom publica în numărul nostru special de Anul Nou. Reamintim că ultimul termen pentru primirea cupoanelor este de 20 decembrie (data ștampilei poștale de pe plic).

Primii trei jucători în clasamentul final vor primi din partea revistei noastre cupe de cristal, cea mai importantă fiind, bineînțeles, cea care va fi acordată primului clasat, cîștigătorul „Trofeului Fotbal '71".

Dar, primii trei clasați vor primi în afara cupelor și importante premii. Astfel, **Administrația de Stat Loto-Pronosport se alătură organizării noastre atribuind și ea importante premii, a căror listă o vom da publicității ulterior.**

De asemenea, cititorii care vor avea pe buletinul lor de vot ordinea finală exactă a primilor cinci jucători din clasamentul general final vor primi **abonamente gratuite pe timp de un an la revista „Fotbal"**. Numărul abonamentelor-premiu pe care le atribuim este de **zece.** În cazul în care numărul cititorilor respectivi va fi mai mare, cele zece abonamente vor fi atribuite prin tragere la sorți.

CORNEL DINU — laureatul anului trecut

Poșta anchetei

Așa cum am anunțat, în săptămînile care urmează vom publica cu regularitate o rubrică în care cititorii noștri vor fi ținuți la curent cu amănunte în legătură cu ancheta. De asemenea, la „Poșta anchetei" vom răspunde acelor care ne vor cere explicații în legătură cu „Trofeul Fotbal '71". Iată primele răspunsuri :

● **MARIAN VASILESCU, București.** Probabil că sînteți un cititor de dată mai recentă al revistei noastre, altfel ați fi știut — din anii anteriori — că un cititor poate trimite oricîte voturi dorește. Singura condiție este ca toate acestea să fie numai pe **cupoane de participare** decupate din revistă.

● **PETRE VELEA, Brașov.** Atît pentru dv., cît și pentru toți participanții precizăm că nu se pot indica doi jucători pe același loc. Deși anul trecut am mai dat o explicație similară, o repetăm. Rațiunea acestei măsuri este foarte simplă : pe de o parte, ar însemna ca punctele să se împartă între ei, ceea ce l-ar dezavantaja pentru că doi jucători pe primul loc ar primi cîte 2,5 puncte, în timp ce jucătorul indicat pe locul doi ar primi patru ! Pe de altă parte, o asemenea modalitate ar împieta asupra justeții și corectitudinii concursului cititorilor, avantajîndu-i pe cei care, indicînd cîte doi jucători pe un loc, ar avea astfel mai multe șanse. Cum așa ceva este inacceptabil, vom lua în considerație numai cupoanele în care se indică **pe fiecare loc cîte un singur jucător.**

● **MARIA TEMISTOCLE, București.** Nu sînteți obligată (dată fiind intenția pe care ne-ați anunțat-o, de a trimite mai multe buletine) să trimiteți în fiecare săptămînă buletinul apărut în revistă. Le puteți strînge și trimite pe toate odată, la încheierea anchetei. Atenție însă la termenul limită !

● **ȘTEFAN SUCIU, București.** Regretăm, dar sîntem nevoiți să anulăm cuponul dv. de participare, pentru că ați indicat același jucător pe toate cele cinci locuri. În asemenea condiții, departe de a-i face un serviciu, l-ați privat de cinci puncte pe care le-ar fi primit dacă l-ați fi indicat numai pe primul loc.

● **LENUȘ DUMITRACHE, București.** Am citit cele patru pagini de comentarii cu care ați însoțit cuponul dv. de participare, care — de altfel — a fost corect completat și deci va intra... în competiție. Precizăm însă că cititorii noștri nu trebuie să se obosească pentru a-și argumenta, pe pagini întregi, preferințele. N-avem nici spațiu pentru a le publica și, din păcate, dacă vor fi prea numeroase, nici timp pentru a le citi, mai ales în condițiile cunoscute, cînd primim săptămînal mii de scrisori de răspuns la anchetă

Carnet

DULCEA ZI A VICTORIEI

de ***EUGEN BARBU***

Cred că trăim o zi frumoasă. Sîntem încă de pe acum între primele echipe ale continentului. Rezultatul nu trebuie să ne amețească, cum nu ar fi trebuit să batem atîta toba cu Guadalajara, dar, obiectiv vorbind, acest 2—0 în fața **Țării Galilor** face ca **box-office**-ul nostru să crească, intrăm — mai direct zis — în marile familii ale jocului de minge din care nu prea făceam parte.

Succesul de miercuri se datorește în special jucătorilor noștri și în al doilea rînd calmului și norocului lui Angelo și-al lui Ozon. Vreau să vorbesc întîi de echipa aceasta care de mai mulți ani ne aduce totuși satisfacții. Nici calificarea de azi n-a fost lesnicioasă, cu toate că adversarul nostru nu era atît de faimos cît am fi dorit, dar nici atît de resemnat cît am sperat. Dacă îl exclud pe Răducanu, căruia oricum nu-i pot ierta gafele (nu gafaj din ultimele sale meciuri, avem o formație serioasă, talentată, poate fără strălucirea meritată și asta nu din cauza ei. În trecut am jucat puțin și timorați, am fost îndrumați către jocul **tare**, cînd, de fapt, de cînd e lumea se pune **tehnica.** Unsprezecele de ieri, s-a văzut bine, a dominat chiar pe niște profesioniști despre care orice se putea spune în afară de faptul că nu știu fotbal (cel puțin Hockey a dovedit că este extraordinar cu toată barba lui cu tot, ca să nu mai vorbesc despre Davies și Rees Gilbert). Fără Dobrin, fără Iordănescu (deși tine mult mingea), fără Nunweiller VI și chiar acest Dumitru (ieri nu în forma lui de zile mari), fără, mai ales, exceptionalii Lupescu și Deleanu (jucînd fără greșeală, cu o dăruire exemplară), fără Dinu care e un ciine de care greu se trece, acest 2—0 (obținut greu, trebuie recunoscut, cu un efort și o crispare ce nu au scăpat nimănui) nu era posibil.

Mi-a plăcut cel mai mult la **tricolori** voința de a cîștiga, dîrzenia luptei pentru fiecare balon. A fost un meci dificil, un meci de zile mari, mai puțin dramatic poate ca acela cu echipa Cehoslovaciei, mai neted ca superioritate în final, mai concludent vreau să zic, dar la 2—0 cine nu s-ar fi resemnat și acești oaspeți s-au resemnat, în sfîrșit și ei, permițînd lui Dobrin (ieri jucat cu economie, nu știu de ce) să arate o dată pentru totdeauna cît a fost de nedreptățit în Mexic. În sensul acesta, pesimismul nostru personal în ce-l privește pare astăzi cel puțin neavenit. Este un jucător mare, un jucător capabil să dea culoare acestui sport atît de iubit.

Victoria de miercuri pune însă sub semnul întrebării cel puțin pe Dembrovschi, aflat se pare într-o criză de formă, trădînd o stare fizică deplorabilă și mult timp în cursul meciului m-am întrebat pînă unde o să meargă ambiția lui Angelo. Și ea a mers pînă la capăt, cu toate că băcăuanul trebuia schimbat și nu credeam numai eu asta, chiar de după meciul cu Cehoslovacia. În orice caz, ratarea șansei de a-l vedea pe Năstase, în care cred ca și în Iordănescu, în fața unei apărări dîrze, pare de neînțeles. Al doilea jucător slab al meciului a fost Sătmăreanu care, ca și alte dăți, a părăsit postul său, a dat pase la adversar și are numai un picior. Mi se pare, și o voi scrie la infinit, un fundaș depășit de echipa în care joacă, utilă poate în față, dar catastrofal în apărare. Nici Lucescu, cu toate că a marcat admirabil al doilea gol, dintr-o poziție imposibilă și are un mare merit în această victorie, nu-mi mai spune mare lucru. El aleargă mult, dar atît. Păcat de începutul senzațional de sezon pe care l-a făcut. Poate bine odihnit va redeveni ceea ce noi sperăm de la el.

În sfîrșit, problema Angelo Niculescu. Toate felicitările și din toată inima. L-am criticat cel mai des pe antrenor și nu mi-e rușine să recunosc că nici într-o clipă ca asta, de mare satisfacție, nu sînt de acord cu el în tot ce face, dar este persoana cea mai potrivită, cel puțin deocamdată, pentru cîrma națională. Este calm, nu se pripește, ascultă și de sugestiile altora și dacă va continua să citească tot atît de bine ziarele ca și pînă acum nu va avea decît de cîștigat. Ca toți cei ce iubim fotbalul românesc care se află într-una din zilele lui fericite.